

et Stationsbud (2den Pensionssklasse) 330 Kr., Halvdelen af hans Lønning, højeste Pension til en Ledvogter (3die Pensionssklasse) 160 Kr., nemlig $\frac{1}{3}$ af Pensionsslønnings-satten 480 Kr. Den højeste Pension overhovedet for en ansat i 3die Pensionssklasse er 360 Kr. Endnu ugunstigere stiller Sagen sig selvfølgelig for Entens Vedkommende; en Ledvogters Entes højeste Pension er 53 Kr. 33 Ore, Understøttelse til hendes Børn høist 26 Kr. 67 Ore om Aaret, uanset disses Antal.

Naar det nu tages i Betragtning, at det kun er et Mindretal af de ansatte, der kan antages at forblive i Tjeneste i 35 Aar og saaledes naa den højeste Pension, maa det vistnok indrømmes, at der er god Anledning til at søge at tilvejebringe en noget gunstigere Forsørgelse for 2den og 3die Pensionssklasse. Det var imidlertid vanskeligt, naar man vilde bibeholde den nugældende Pensionsskala, at skabe et nogenlunde rigtigt Forhold mellem de forskellige Pensionssklasser, og man har derfor foreslaaet en mindre Modifikation af denne. Ved denne vil der vel tillige finde en Forbedring Sted af Pen-

sionsvilkårene for 1ste Klasse, men denne er baade i og for sig selv og i Sammenligning med Forbedringen for de andre Klasser kun ringe.

Forlaget gaar ud paa, at Pensionen for 1ste Pensionssklasse bestemmes til $\frac{1}{6}$ af den pensionsgivende Indtægt (ligesom nu) med et Tillæg af $\frac{1}{70}$ (nu $\frac{1}{75}$) af denne Indtægt for hvert Tjenesteaar, dog ikke ud over $\frac{2}{3}$ af Gennemsnitslønnen (ligesom nu). Maksimum vil herefter naas efter omtrent 32 $\frac{1}{2}$ Aars Tjenestetid (nu 35 Aar).

For 2den Pensionssklasse er Pensionens Størrelse ansat til $\frac{6}{7}$ af 1ste Klasse's Pension (nu $\frac{3}{4}$) og Maksimum til $\frac{7}{12}$ af den pensionsgivende Lønningsindtægt (nu $\frac{1}{2}$). Maksimum naas efter en Tjenestetid af mellem 33 og 34 Aar.

For 3die Pensionssklasse er Pensionens Størrelse ansat til $\frac{5}{7}$ af 1ste Klasse's Pension (nu $\frac{1}{2}$) og Maksimum til $\frac{1}{2}$ af den pensionsgivende Lønningsindtægt (nu $\frac{1}{3}$). Maksimum naas efter en Tjenestetid af 35 Aar.

For en Lønningsindtægt af 100 Kr. bliver Maksimumspensionen saaledes:

Hidtil

Klasse.	Lønningsafdrag.	Tjenesteaar.	Pension.	Tjenesteaar.	Pension.
1.	5 pCt.	ca. 32 $\frac{1}{2}$	66 $\frac{2}{3}$ Kr.	35	66 $\frac{2}{3}$ Kr.
2.	2 $\frac{1}{2}$ -	ca. 33 $\frac{1}{2}$	58 $\frac{1}{3}$ —	35	50 —
3.	0	ca. 35	50 —	35	33 $\frac{1}{3}$ —

I øvrigt bemærkes, at man har affattet § 17 saaledes, at den omfatter alle ved Statsbanedriften ansatte eller til fast Arbejde antagne med Undtagelse af Generaldirektøren, samt dem, der 1ste April 1893 valgte at forblive Interessenter i den sjællandske Pensionssklasse, og dem, der 1ste April 1893 valgte at forblive underkastede Alderdomsforsørgelsesbestemmelserne af 10de Maj 1869, og har man under Litra e, foreslaaet, at Pensionen beregnes efter hele den Tid efter 1ste April 1869, hvori vedkommende, naar han affædiges, har været ansat ved Statsbanedriften, samt ved Postdampskibsfarten. Ved denne Formulering udgaa de i Lov af 12te April 1892 § 20 II, 3dje Stykke, III, og IV, givne Overgangsbestemmelser, der nu blive overflødige, og som i det hele maa betragtes som mindre heldige for de til 2den og 3die Pensionssklasse hørende. Saaledes som Loven af 12te April 1892 er affattet, erhverve disse først Pensioneret 10 Aar efter 1ste April 1893, altsaa 1ste April 1903, men Indenrigsministeriet har Ret til at tillægge dem (og deres Enke og Børn) en Understøttelse, der dog

ikke maa være højere end den Pension, de kunde have opnaaet, hvis deres Tjenestetid beregnedes fra deres Ansættelse. I Praxis have de, der hidtil ere afgaaede, erholdt en Understøttelse, svarende til den virkelige Tjenestetid. For dem, der afgaa efter April 1903, ville Forholdene stille sig høist ugunstige, hvis man ikke ved Hjælp af den nævnte Bestemmelse i Lovens § 20 IV, kunde raade Bod derpaa, hvad der muligvis turde være tvivlsomt. Man har derfor fundet det rettest at foreslaa, at Pensionen for alle Klasser beregnes efter den Tid, den paagældende efter 1ste April 1869 (den Dag, da Bestemmelserne om Alderdomsforsørgelse traadte i Kraft) har været ansat ved Statsbanedriften eller Postdampskibsfarten, dog saaledes, at den Tid fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1893, hvori den paagældende ikke har været undergivet disse Bestemmelser, og altsaa intet har bidraget til sin Pensionering, regnes som Tjeneste i 3die Pensionssklasse.

I øvrigt skal man særlig bemærke: ad Litra b. Bane- og Telegrafmænd, der ifølge Lov af 12te April 1892